

מעיינות בני יששכר

חידושי הלכות, מנהגי קודש והדרכות, טעמי המנהגים וההלכות, סיפורי קודש והנהגות, מכאן תורתו ומשנתו הטהורה של מרן רבן ומאורן של ישראל רבינו הגה"ק רבי צבי אלימלך מדינוב וצוקללה"ה זי"ע - בעל בני יששכר נלקטו מבינות עשרות ספריו הקדושים, ומספרי צאצאיו ותלמידיו וגדולי הפוסקים על סדר פרשת השבוע ומועדי השנה

אגרא דכלה
אגרא דפראק
אגרות שפירן
אוהרות מהרצ"א
בארות עמקים
בני יששכר
כרכה משולשת
דברים נהדרים
דרך עדותך
דרך פקודך
הנהגות מהרצ"א
הוספות מהרצ"א
הנהגות האדם
וזהו כרכה

חידושי בני יששכר
חידושי מהרצ"א
טעמי המצות
כלי הוראים
כתבי מהרצ"א
לקוטי מהרצ"א
מגיד העלומה
מעין גנים
נהל אמונים
רגל ישראל
ריח דודאים
תמכין דאורייתא
תרומי דבני
תשובות

פרשת הקת | השע"ה

שנה ו' | גיליון רמ"ה

הנהגות האדם

עם הוספות וביאורים מספרי רבינו להלכה הנפשית ולקרוב הלכות

קפ"ח -

בכל דרכיך דעהו אין לך יום דומה לחבירו - לפעמים המעשה הזה הוא מצוה ולמחר אותו הדבר הוא עבירה

לשון קדשו של רבינו בהנהגות האדם (אות ל"ה, נומר שלישי):

"כל מה שיש בחוק האפשרי למעט בתנועות משונות בתורה ועבודה מה טוב, רק מה שאי אפשר לא יבטיח בפני אדם, והמשכילים יבינו".

אחרי שכבר ראינו כמה וכמה פרטים בעניני התנועות והתנשאות האיברים בשעת העבודה במשנתו הטהורה של רבינו, נציין כאן גם כן את הזהירות שיש בזה שלא לבא לידי פניות, כמ"ש באגרא דפראק (אות ש"י, זל"ק):

"בלבי צפנת אמרתך למען לא אחטא לך" (תהלים קיט יא). יש להתבונן בזה מהו פירושו, והנראה הדנה הדברים הנראים ונעשים על ידי תנועות האיברים יש כאן בית מיוחד שיהיה לשם איזה פניה והתפארות, מה שאין כן דבר הצפון בלב עין לא ראתה אלקים וזהו, על כן כל מה שאפשר להסתיר תנועות האהבה והיראה כל מה מה טוב, וזהו שאמר 'בלבי צפנתי אמרתך למען לא אחטא לך', הן הדבר".

ומראוי להסתיר מעשיו מבני אדם, כמ"ש רבינו באגרא דפראק (אות ו'), זל"ק):

"בורה בראשית דף ה' (ע"א), 'כל מילה דסתים מעינא סליק לתועלתא עילאה' עכ"ל. מוכח מזה כל מה שהוא ביכולת האדם להסתיר מעשיו אפילו במילי דעלמא מה טוב וענין, ובפרט במילי דשמאי".

ובהו יש לציין עד כמה גרע כשהאדם עושה תנועות בשעת העבודה כדי שיראו בני אדם וכל מיני פניות, שזה גרע יותר מעבודה זרה כמ"ש רבינו בדרך פקודיך (מצוה כ, חלק המחשבה, אות ח'), זל"ק):

"זאת ועוד אחרת וגדולה היא אצלי אפילו באיכות התורה ועבודה הנה מחוייב לעבוד בלתי ליי" לבדו, ואם יש לו איזה פנייה בעבודתו לכבוד או למון לא לשאר ענינים, הנה הוא השיתוף הנחשת שמשמש שם שמים ודבר ח"ו, שעובד בעבודתו לזוהר איש שיעבודו או עובד את המון שמצפה שיתנו לו או שאר ענינים, הנה כבר ביאר לנו החסיד הקדוש בעל חובת הלבבות בשער יחוד המעשה (פרק ד), אשר העובד בעבודה כוז הוא גרוע יותר מעובד הצלמים מכמה פנים, והוא שהעובד הצלמים עובד בשיתוף או עובד אלפלי היום עובד בשביל דבר זה ולמחר בשביל דבר זה, ועוד שהעובד הצלמים לא העולם מכיר ברשעותו וסרים ממנו, והעובד כזה בחוקי, בני אדם סוברין שעובד את הש"ת ומכבדיו אותו, ועוד שעובד הצלמים עובד עין ואבן ויוצא דבר שלא הכעיס את בוראו כי עין ואבן הוא, מה שאין כן העובד בחוקי עובד את בני האדם ואתן הבני אדם כבר הכעיסו את בוראם מן הסתם כי אדם אין צדיק בארץ וכו' ועיי"ש עוד".

הנה על זה ידוע כל הדוים בהעלות האדם על לבו את כל מעשיו אפילו בתורה ויתבונן בהם אם הם זכים ובוריים בלתי ל' לבדו ויעמוד מרעיד, הדנה בהשתתפו במחשבתו בשעת התורה ועבודה לשום דבר בעולם הנה עבר על 'לא יהיה לך וכו', ובחשבתו להשיג הדבר אשר עובד בעבורו הנה עבר על 'לא תעבד לך פסל וכו'".

בדמיון אמשול לך, איש אשר יהנה מגרונו וכדוד חשוב לו לעצמו כלי שיר, ויעמוד לפני התיבה ויתפלה, ומונות בזה שיתנו לו ממון, הנה כמותה במחשבה עבר על 'לא יהיה לך', ואחר כך בהשתדלו לקבל הממון ולהשיגו הנה עבר על 'לא תעשה לך פסל', וכן בהשתדלו שימנעו איש קול ומירותו הנה עבר על 'לא תעבד', כי על זה תנייפה יהיה לך, ועל השתדלות עמידת האיש לשם עבר על 'לא תעשה לך פסל' שעושה עבודה זרה כיון שעובד לו, והנה בחוסיופיה איזה תנועה לכבוד זה השומע הנה עבר על 'לא תשתחו', ויארע בזה אשר יחניף לרשע ויכבדהו הנה עובד לעבודה זרה כדרך עבודתה הגם שהוא דרך בוזין (הנה עבר על 'לא תעבד'), כי על ידי זה תנייפה בעיניו הרשע במעשיו ולא ישוב אל ד' על עונותיו כיון שראה שהוא מכובד ובני אדם חשובים מכבדיו אותו, הן הדברים בכל מעשיך כי רשמתי לך זה רק לדמיון ותבין עד היכן מגיע ענפי האוהרות הללו, ותבין הענין בכל דבר ודבר ובכל תנועה ותנועה,

ותצטרך לשום דרכיך ולהבחין כבוד המנחם כל מעשיך אם הם מזוקקים ומוטהרים בלתי לה' לבדו, כי כמה פעמים יארע לאדם אשר יעשה כמעשה זמרי ויבקש שכר כפנחס, ועל זה אמרו רז"ל (מועד קטן ה) 'לשם דרך אראנו בישיע אלקים' על השם אורחותיו בעולם הזה, והיו הדברים האלה על לבך ושנתם לבניך, אז תשכיל ותצלית ותלך לבטח דרכיך".

ויש להזהר בזה גם כן במש"כ רבינו באגרא דכלה (ראה), שיש דברים שאם עושה אותם בהצנע מקיים בזה מצוה, אבל כשעושה כן כדי שיראו בני אדם וכדו' הוא עושה בזה עבירה, זל"ק):

"לא תעשון כן ליי" אלקיכם'. שמעתי הפסוק ברומ מקובל מצדיקי הדור, הדנה יש בני אדם אשר הם נוקדים להם כמה ללמוד וכמה יאמרו תהלים ויוצא, ואכלו את חמקם וקבצו את חבדיהם וכדומה כאלו המעשים והנה המשכיל על דבר אין לך יום דומה לחבירו, ועת לפזר ועת לכנס, לפעמים המעשה כזאת ביום זה הוא מצוה כגון שעושה הדבר בהצנע עבוד כבוד שמו, ולמחר אותו הדבר בעצמו הוא עבירה כגון שיעו הדבר להתפארות ויוצא, ואי אפשר לפרש הדבר כי המשכיל יבין מעצמו, וזה באה אחרת תורתנו לא כתיבא כן ליי" אלקיכם, רצח לומר כדמיון הזה ממש אותו הנהגה, כי באפשר היום המנהג הזה טוב ולמחרתו הוא בהיפך, והבן".

וצריך להזהר בזה מאד לדעת איזה דברים והנהגות צריך להניח בפני בני אדם ולהצניע מעשיו, ואלו דברים צריך להזהר בהם בכל עת ובכל שן חוק ולא יעבור, כמ"ש רבינו בהצנע מאגרא דכלה (שט"ו ג), זל"ק):

"בכל דרכיך דעהו והוא יישר אורחותיך, אל תהי חכם בעיניך יא את י"ו וסור מרע'. להבין המשך אלו ה' פסוקים, נראה לי, הדנה כבר כתבנו צדמונינו שזה הפסוק הוא כלל כל התורה, כי בכל דבר ודבר שיוצאו לו בעולם צריך לחשוב איך לעבוד באיזה דבר ראי', רק כמון כמותה תחא כסובאי יין ולוללי בשיר, וגם פ"ך המלא בשחוק וליצינות, וישחוק לוולל ובאמת לבקר לא כן יחשוב, והנה איש כזה אם ישמע לעצתו בכל יום ובכל שעה, ימיון לו חבורת כאלה עד שהרגע יעשה טבע, וישכח י"ו עושה אפילו בינו לבין עצמו, על כן לא טובה עצתו רק בהניח לפעמים איזה הנהגה טובה חברת אנשים ובהצנע לכת, אבל לטור מרע יסיר מכל וכל אפילו עשרת אלפים יסובבוהו אל ישמע לעצתם, וזה מונת הכתובים לדעתי 'בכל דרכיך דעהו (ותניח לפעמים איזה הנהגה טובה בעבור כבוד שמו) והוא יישר אורחותיך (ואחר כך אמר) אל תהי חכם בעיניך (רצה לומר להתנהג עם חבורת כאלה גם כן בעשות רע ותחשוב כי לך בל עושה, מן תנקטן אחריהם, רק) יא את י"ו וסור מרע' מכל וכל, והש"ת יעזרו על דבר כבוד שמו".

המשך בעמ' הבא

שהאדם צריך לפקח עיניו על דרכיו לעשות מעשים כאלה כבוד להסתיר מעשיו, אבל לא בשביל זה יבטל תורה ויתבטל, כלל גדול הוא, הדבר אשר הוא שלא כחורה הגם שרועיז מראה לו פנים מסבירות לעבוד לא אבה לו, והוא שאמר ולא תקים כן מצוה, היט מנמנה ומנע לעבודה אשר ש"ו אלקיך, שהוא שלא על פי דת התורה, מן דבר לצאת ולשוך הרע ודברים נבלים בבחי שביעור המון שהוא חולל ולא יכדורו, וכדין שההיב נאסר על פי התורה מה לו לה שיעבדו ויחשבו לזלזל, והנה כשישמעו את כל לבכר החכם הברך, והדברים מוכנים בעצמם להחזיקם באמת":

פניני אמרים

זאת חקת וכו' לאמר. הלאמר' אינו מובן, והנראה דרמז לאמר, שיאמרו הפרשה ויקראו אותה בתורה בצבור, מסייעא למאן דאמר פרשת פרה דאורייתא: (אגרא דכלה) ויקחו אליך וגו'. נראה לי על כוונתך, להיוחס אינו יודעים סודה כי להם בחוקה נאמרה, אזי יקחו על דעתך וכונתך, וככה עצה היעוצה בכל המצות למי אשר לא חלק לו השם בבניה, לעשות על דעת הצדיקים כמו שכתבתי כמה פעמים: [ש]

והיתה לעדת בני ישראל למשמרת וכו'. עד עולם, דקימא לן שבגנו ממירת למוות המשיח, שממנו יטהרו ישראל במהרה בימינו ויקדשו ממנה פרות אחרות: [ש]

הוא יחטא בו ביום השלישי וכו'. על פי רמזי התורה שכל פסוק מרמז לנו מפלאות תמים דעים, יש לפרש ברמז על פי מה שאמרו רז"ל (סנהדרין ב') שבאלף ה' שעדיף השי" לחזה את עולמו, יעשה לצדיקים אבר כנשרים ירוצו ולא יענו, וכתבו חכמי האמת שאלו הדברים יהיו מעסק התורה למה (יעין בספרי רגל ישראל). וזהו שאמר ברמז הוא יחטא בו ביום השלישי, היינו שיהיה את עצמו בתורה שניתנה באלף הג', אז על ידי זה גם ביום ה' יהיה, דהיינו באלף ה' יהיה טהור וקדוש ויהי שום מונע לעוף ויהי קל על פני המים, ואם לא יחטא ח"ו ביום הג' יהיה התורה, אז ובוים השביעי וכו', וכדומה בכל השערים המשכיל י"ו ואינו תחת ידי כעת: [ש]

וכל כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא. יש לרמז בפסוק הזה על פי מה שרמזנו בפסוק 'שופטים ושוטרים יבטלו את כל שערך', שהן המה השערים אשר פתח הבורא ית' בנף האדם, עינים ואזנים וחוטם ופה וביטוי, למנות לכל שער שופט שיפוטו בצדק אימתי יפתח זה השער ואימת יסותם, דהיינו עינים יפתח אותם להסתכל בתורה ובמצות ולעגלתי השי", ובבוא נגד עיניו דבר ערוה אזי מהרה קל יחיש יעצום עיניו, וכדומה בכל השערים המשכיל יתבונן, ובאם ח"ו עבר על זה ופתח איזה שער במקום ובזמן שראוי לסתום, אזי יהיה ממונה שטור לכל שער להעניש ובעבור זה עשה י"ו ככה לארציות הזאת שכל שער יש לו סוגר למען יסגר בעת המצטרך וכמו שאמרו רז"ל אליה דבר רכה ואצבעיו של אדם כיתדות, שאם ישמע אדם שבר שאינו הגון ירוך באצבעו האליה לתון האון. זה שרמו הכתוב וכל כלי פתוח, רצה לומר הכלים שפתחם הבורא יתברך בנף האדם, אשר אין צמיד פתיל עליו, שאין מחובר עליו צמידת הכיסוי לסגורו ולסתמו בעת המצטרך ועושה הכל כלי שיעור מוגבל עם הכלים הג'ל, טמא הוא, כי יבוא ח"ו על כל עבירות שבתורה, השי" יצילנו: [ש]

זמני השבת

זמן הד"ו	ירושלים	בית שמש	בני ברק	לאנדאן	מוצאי שבת	אונים	ירושלים	בית שמש	בני ברק	לאנדאן
7:13					8:30	9:05				
7:12					8:31	9:04				
7:28					8:33	9:02				
9:07					10:36	10:34				

שונה הלכות

בידורי הלכות ומנהגים

פניני הלכות ומנהגים במשנת מרן הר"ק ר' צבי הירש מזידיטשוב ז"ע

במוצאי שבת קודש י"א תמוז יחול דיומא הדיוולא קדישא של מרן שר בית הורו הר"ק ר' צבי הירש מזידיטשוב ז"ע, אשר כידוע רבינו הסתופף בצל קורתו ושבת אצלו הרבה פעמים, ואף בא עמו בקשרי שידוכין, כאשר כבר הרחבנו בזה בגיליון ט"ז פרשת וזקת תשע"ג, ובגיליון קס"א פרשת בלק תשע"ו (וראה עוד גיליון ק"א פרשת חקת תשע"ה, גיליון ס"ג פרשת בלק תשע"ד).

והנה רבינו אף הביא בספריו הקדושים הרבה פירושים ופירושים יתירה כבר כאשר ברך את בני ישראל, ובניהם הזכיר גם כן הרבה פעמים הלכה ומנהגים הנהוגים בקדושתו, על כן להלן יוזמא הדיוולא קדישא דליה, נזכיר כאן כמה פניני הלכות ומנהגים בקצור אמרים ממה שכבר הזכרנו באיריות ובחרכבה בגיליונות הקודמים.

רמז לשיטת רש"י שאסור ללמוד קודם התפלה

בנצח דבי אליהו מלמד שדרך ארץ קדמה לתורה אמר מחותני כבוד הר"ק המקובל מוה"ר צבי הירש דר"ך ארץ בגימטריא תפלה, והכוונה לדעתו לפי זה תפלה קדמה לתורה, כדעת רש"י בברכות (דף ה:) שאפילו ללמוד אסור קודם התפלה. ונראה לי שנקראת התפלה דר"ך ארץ שהוא דרך של ארץ עולם הזה, או הארץ העליונה, ונקרא היהודים דר"ך ארץ כמו שאמרו רז"ל (וימא ד'): וירא את עניו (ברבים טו) זו פרישות דרך ארץ, והוא מלשון דרך גבר בעלמה (משל ל יט). והבן: [אגרא דפרקא, אות מאח]

~ ראה עוד גיליון קס"ג כי תשא תשע"ו שהרחבנו בו ~

טבילה במים קרים חשוב כמיתה

אמר רב חסדא וכי יש טבילה בחמין במוזיא ליה רב אדא בר אבהה קאי כוונתו (ברכות כב). יש לפרש ר' אדא בר אבהה סבירא ליה דבריאה קרי ח'ו צריך טבילה במים קרים, על פי מה שכתב מחותני הרב הקדוש מוה"ר צבי הירש [מזידיטשוב] זצוק"ל מ"מ קרי"ם בגימטריא מ"ח, הדהו עון הוצאת ז"ל חייב ח'ו מיתה בדי שמיים כמעשה דער ואון, וכשטובל את עצמו במים קרים נפטר ממיתה, וכבר כתבנו בכונת המקוה שטובל את עצמו בתתק"ס לוגין, וכופל את עצמו בתלתו גו תלת כעובד במזני אמו ותנילד בכריה חודשה, דהוה כמסירת הנפש, והוא במ"מ קרי"ם דוקא בגימטריא כנ"ל, והנה ר' אדא בר אבהה אמרין לעיל קמאי הוא קה מסרי נפשייהו כי תא דר' אדא בר אבהה וכו' (מגיד תעלומה)

סדר האשפיזין - דברי רבינו למהקדים משה ואהרן כסדר הספירות

ותקרי חג הסוכות דכלהו שבעה דרגין חפין על ישראל כי ביומא תניינא לקבל דרגא דיצחק כי ביומא רביעא לקבל דרגא דיצחק (והו). שמעתי מכבוד מחותני הרב הקדוש המקובל המפורסם בישראל כק"ש מוה"ר צבי הירש [מזידיטשוב] שליט"א בדאשפיזין דסוכות יוסף יס"ד מוקדם למשה ואהרן צ"ח ויהו"ו, ואשכחן ככתבי מרן האר"י ז"ל בכונת הנענועים בלובל והקפדתו הוא כסדר הנהוג לצד הור יסוד, אמר לנו נ"י שהוא על דרך שאמרו חז"ל (בבא בתרא קכ). ב"שביה הלך אחר זקנה, ובהו כסוכה מברכין ל"שביה כסוכה" על כן הולכין אחר זקנה יוסף קודם בומן למשה ואהרן, מה שאין כן במסבי"ה הוא סדר ההקפות כסבי סביב הולכין אחר חכמה. (אבל לי הקטן נראה, שאין לשנות הסדר גם כסוכה, רק לסדרם על הסדר הנהוג בסידור הספירות כיון שלא מצינו זה בכתבי מרן, ודברי הוהר בכאן יתורץ בענין אחר). והנה באמת בגמרא הוא בהפך, אבל כשתעין בפירושי רש"ם הם תוכל לתרץ דברי מחותני הרב הג"ל אלה"ה: [הנהגות מהרצ"א]

~ ראה עוד גיליון קע"ג על הסוכות תשע"ו שהרחבנו בו ~

קדושת הר"ק מן מזידיטשוב ז"ע איך ברבו על המון

והנה דכירא, כשהייתי מסתופף בצל קדושתו של כבוד מחותני הרב הקדוש מוה"ר צבי הירש מזידיטשוב זצוק"ל, נפל מילתא בפומיה לחקור האין היה ברכת המון, ואני הייתי משיב שמצאתי כך להרמ"ע לדעתו יברכו המוציא לחם מן השמים, ונפל ויכוח בדבר בין החברים. נענה אחד מן החברים הלא הוא הרב המקובל מו"ה ישראל דוב זלה"ה, אשר כמדומה לא בירכו ברכה על המן על עיקר, כיון שהוא לחם אבירים נבלע באבירים שלא היה בו בירור, כי כל עיקר הברכה לברר ניצוצין

1. וכתב הר"ק ממונקאטש בדברי תורה (ח"א, אות פא) שאהו רמז רמז לשיטת רש"י אבל הלכה לא סבירא להו כן, עיי"ש:
2. זה לשון הגמרא: "אדמו רבי אמי בשיבה הלך אחר חכמה במסביה הלך אחר זקנה";
3. זה לשון הרשב"ם: "בשיבה. בין לדין בין לשאר ישובים של תורה משבין את החכם למעלה מן הדין, וכדמפרש לקמיה שהחכם מופלג מכל חבריו בחכמה שחכם הוא מאד. אבל בשיבא שהוא אדם מעט מן המון אין מבידין אותו יותר מן הדין שהוא חכם קצת, ומכונת צלפחד איכא למילף דבי שאלית דרין מקדים הכתוב חכמה תהלה. במסביה. כל משתה הוא הדין לנישואין".
4. ולכאורה כותב רבינו לתרץ דבריו שסוכה נקראת 'מסביה' כיון שהוא של משה, וההקפות נקראים 'שיב' כשאר ישיבות של תורה, ולכן בהקפות מקדימין למשה רבינו, וכסוכה מקדימין לקנה;
4. תרגם דברי הוהר י"פ מן מוקד מרבי: "ברכה הראשונה של השבע ברכות היא ברכת הין, כי הין עושה פירות בין למעלה ובין למטה, והפירות הם הגבורות הנמשכות מן 'בינה' אל הגבורה כדי לעורר את החוהר, ואחר כך הגפן שהיא סוד המלכות מקבל את כל הגבורות וביחד עם הסודים נבראת נשמות קדושתו, והיא מוציאהם לעולם, והענין הוא כי התעוררות אל שמחת החוהר היא מצד הגבורה שבשמאל, דכתיב 'שמאלו תחת לראשי' ואחר כך 'וימנו תחבקי', הרי שמחלתה היא התעוררות השמאל ואחר כך בא התעוררות הימין, והח"ו נמשכות תהלה ב'סוד' דועני אפון, ועני חיים שוהר ה'סוד' עושה פירות במלכות על ידי התעוררות החוהר, וברכת 'ברא פני הגפן' היא הברכה הראשונה של השבע ברכות, שעיקרה היא התעוררות הגבורה שבשמאל לצורך החוהר.
- ברכה שניה של השבע ברכות היא 'שהכל ברא לכבודו', והישי מלת 'הכל' הוא סוד ברכת קודש שהיא היסוד דו"ה הנקרא 'כל', שברא אותו המאפיל העליון לצורך כבודו שהוא המלכות, היסוד הוא הגורם שמחת החוהר, שמקבל לצורך החוהר את כל הברכות שהם סוד החסדים שבימין, כדי לעשות פירות שהם נשמות הצדיקים בגפן שהיא המלכות הנקראת כבודו של ז"א, ומפריש ואומר כי מתחלה אותו הפיר הייתי

המשך הנהגות האדם עמ' 1

אמנם זאת צריך לדעת ולהשיב אל לבו, שאם הוא מוכרח לעשות הנהגות בשביל עבודת השי"ת לאחר כל הבחינות הנ"ל, אסור לא להתבייש מבני אדם כמ"ש רבינו כאן בהנהגות: "רק מה שאי אפשר לא יתבייש בפני אדם", וראה עיה שיהא רבינו ברגל ישרה באופן שצריך לעשות מעשיו בגלוי, וזל"ק: "מדריגה, קודם שיב למדריגה גדולה יקרא ישרה באופן שצריך לעשות מעשיו בגלוי, כי באם יקרא ישרה הכל בהצנע, ועושה כמעשיהם, שיב לחוש מתוך לשמה יבוא שלא לשמה, (עיין בחובת הלבבות שעור יחוד המעשה). רק כשיהיה בעל מדריגה יכול לעשות כל מעשיו בהצנע, ליקוטי יקרים. והדברים עתיקי והמשכיל יבין, פעמים שאדם נופל ממדריגתו ממוכת עצמו, שהשם יתברך יודע שהוא צריך לכך והירידה הוא צורך עליה, ולפעמים העולם גומלים לו כל זה, ועל הכל צריך שיבין במאזני השכל נ"ל, שם בספר הנ"ל".

<p>לעלו נשמת הרה"ח ר' יעקב נטע ב"ר אשר אנשיל בעק ז"ל נב"ע ב"ה אדר ב' תשע"ו</p> <p>מרת תהא לע"ה בתרה"צ ר' ישראל איהו זצ"ל דאומ"ר מפריעמישאלא לונדון נב"ע כ"ב טבת תשע"ד</p> <p>נתרם ע"י בנם ידוידו הר"ג ר' חיים בעק שליט"א ר"מ בשיבת מנחת יצחק</p>	<p>לעלו נשמת המשבי הגדול עמוד התווך של מוסדות התורה ברחבי תבל הרב משה בן הרב שמואל רייזמן ז"ל נב"ע כ"ג כסלו תשע"ו ז"ל</p> <p>נתרם ע"י נכדו ידוידו הר"ג ר' שמעיה מייזלענער שליט"א</p>	<p>לעלו נשמת הרה"ח ר' יעקב נטע ב"ר אשר אנשיל בעק ז"ל נב"ע ב"ה אדר ב' תשע"ו</p> <p>מרת תהא לע"ה בתרה"צ ר' ישראל איהו זצ"ל דאומ"ר מפריעמישאלא לונדון נב"ע כ"ב טבת תשע"ד</p> <p>נתרם ע"י בנם ידוידו הר"ג ר' חיים בעק שליט"א ר"מ בשיבת מנחת יצחק</p>
<p>לעלו נשמת הרה"ח ר' יוסף ארין בן שרה ח' שליט"א זכותו הגדול שרבו בניו עליו ועל ב"ב ויראה ברכה בכל עסקיו, וימלא זה כל משאלות לבו לטובה</p>	<p>לעלו נשמת הרה"ח ר' אברהם ישכר בן הר"ח ר' ישעיה נפתלי הדין האנפולע ז"ל נכד רבינו בני בני יששכר ז"ע נב"ע כ"ו סיון תשע"ג ז"ל</p>	<p>לעלו נשמת הרה"ח ר' אברהם ישכר בן הר"ח ר' ישעיה נפתלי הדין האנפולע ז"ל נכד רבינו בני בני יששכר ז"ע נב"ע כ"ו סיון תשע"ג ז"ל</p>

יזא לאור על ידי מוכן "מעניות מהרצ"א" להפצת תורת רבותינו הקדושים ומדינת ותלמידיהם הק' ז"ע

מכתבים למערכת, פקס: 153-722338802 או בדוא"ל maayunosmaartzu@gmail.com

לתרומות והנצחות 51755-077

